

Този воинственъ и честенъ народъ остави неизгладими спомени у всички наши войници. Нѣма войникъ, който да не се е възхищавалъ отъ внушителния видъ и орловия погледъ на албанеца. Леки като сърни, съ пушка презъ рамо, тѣ летѣха предъ нашитѣ войници и имъ услужваха при претърсванията и изземванията.

Тукъ нашитѣ войници видѣха каква цена иматъ националното чувство, националната гордостъ и самобитността на единъ народъ, потиснатъ отъ другъ съ желание да го асимилира. Нито турцитѣ съ вѣковната си властъ, нито сърбитѣ съ двегодишното си терористично управление сж могли да покътнатъ и разколебаятъ това непобедимо племе. Албанцитѣ, този героиченъ народъ, бѣха очаровани и смаяни отъ нашия юначенъ войникъ.

Въ чудната Бѣлодринска долина, надъ която е литналъ въ небесата вѣчноснѣжниятъ Люботрънъ, за дълги години изъ селскитѣ хижи ще се приказватъ приказки за славнитѣ подвизи на нашитѣ юнаци. И въ тжжната и меланхолична албанска пѣсенъ народниятъ пѣвецъ ще вплете заедно съ припѣвитѣ за Султанъ Мурадъ и страшнитѣ видения отъ нашитѣ герои, които смазаха цѣлата сръбска армия.

Въ Скопие 11-и Сливенски полкъ престоя до 24 февруарий. Презъ всичкото време полкътъ произвеждаше занятия, изпълняваше гарнизонната служба и се доволствуваше добре. Редовно заминаваха групи отпускари и сношенията на войницитѣ съ тѣхнитѣ близки внесоха ново весело настроение. Благодарение на доброто квартирно разположение войницитѣ си починаха, почистваха се, спретнаха се и добиха истинския си видъ.